

hen til det, jeg nys nævnte, nemlig det Tilbage-
skridt i Mindretallets Stilling fra ifjor til iaar,
og endnu mindre tryk er jeg bleven ved at se den
meget stærke Agitation, der udenfor Nigshagen
drives for at kaste Agersøfunds-Stationen helt
bort. — Sit man imidlertid ud fra, at det fak-
tisk kun blev en Udfættelse, ja, saa antager Spørgs-
maalet en helt anden Skikkelse; men selv i den
Senjeende kan jeg ikke slutte mig til de øvrige
Medlemmer af Flertallet, idet jeg, som jeg har
berørt i min Motivering, forudsætter, at der kan
indtræde politiske Kombinationer af den Bestaf-
senhed, at Agersøfunds-Stationen kan faae en sær-
deles stor Betydning. Efter min Opfattelse er
det ulogisk at forøge Flaaden og samtidig at svække
Agersøfund. — So kraftigere og hurtigere Udviklingen
af Flaaden er og bliver, desto snarere maa den
kunne komme til at optræde i Belterne, og desto
snarere maa den altsaa faae Brug for Agersøfund.
Den kraftige og hurtige Udvikling af Flaaden
kræver som Appendix en hurtig og kraftig Udvil-
ling af Agersøfund, og man har altsaa, ved at
tage dette Bølsb fra den ene Post og føre det
over paa den anden, begaaet, efter hvad jeg synes,
Noget, som ikke er logisk. Der kan vel ansføres,
at, selv om vi udvikle Flaaden nok saa kraftigt
og hurtigt, vil der hengaa en Række Aar, forinden
vi komme saa vidt, at vi kunne frigjøre den ved
Forternes Fuldendelse her ved Kjøbenhavn, og
altsaa ville vi ingen Skibe have at jende derned.
Denne Mening deler jeg ikke. — Jeg skal forbi-
gaa den Opfattelse af Spørgsmaalet, som har
været fremsat, idet man det ene Dieblit ikke vilde
have Agersøfunds-Stationen, fordi vi ingen
Skibe havde; og man det andet Dieblit ingen
Skibe vilde have, fordi vi ikke havde Agersøfund
Station; det er en Smagsag; men jeg skal
komme ind paa, hvad jeg navnlig lægger Vægt
paa, nemlig det, at jeg som sagt tror, at der kan
komme Forhold, under hvilke det er betinget af
det Faktum, om vi have en Station ved Agersø-
fund; hvorvidt Flaaden vil kunne vinde Bistand
fra den anden Kant. — Der kan være Forhold, under
hvilke vi, naar vi staa alene, ikke kunne svække
Kjøbenhavns for Dieblittet elendige Forsvar ved
at tage Flaaden bort; men der kan ogsaa være
Forhold, hvorunder en svagere Magt vil kunne
yde os Bistand, naar det, vi have af Flaade, kan
optræde med fuld Kraft i Beltet; og naar flige
Forhold indtræde, saa bliver Agersøfunds-Stationen
et Middel til at vinde en saadan Alliance, den
bliver Midlet til at faae hurtig Hjælp, idet den
Magt, der vil slutte sig til os, maaske ikke har
en stor Styrke, ikke en Styrke, som er stor nok
til at optræde med Sikkerhed i Beltet uden et
Støttepunkt, men stor nok til at gjøre det
med et saadant Støttepunkt, — Agersøfund-Stationen
vil da være en Støtte for os til at faae
Bistand af Allierede. Denne Station vil lette
Flaadens Opgave, selv fjørend Befæstningen ved

Kjøbenhavn er fuldført, og derfor maatte jeg me-
get ønske, at den maatte blive opført i alle sine
enkelte Led i det første Syvaar eller det første
Temaar, der er ansat til Foranstaltningens Gen-
nemførelse. Hermed har jeg omtrent udtalt saa
kort som muligt, hvorfor jeg meget nødig vil gaa
med til den Forandring i det oprindelige Regje-
ringsforslag, der her er foreslået. Men ved Si-
den heraf skal jeg kun tilføje den almindelige Be-
tragtning, at for mig ligger der i Agersøfund-
Station noget Symbolisk. Denne Station er et
saa vigtigt Punkt i den hele Plan, som vi nu
søge at gennemføre, at jeg bliver meget ængstelig
hver Gang jeg ser, at man forrykker et af disse
Hovedpunkter. Jeg har ligesom en Følelse af, at
Mange betragte Agersøfundstationen som en Fjende
af andre Foranstaltninger. Det er efter min
Anskuelse en Misforstaaelse; men jeg tror at kunne
spore i den mindre Vægt, man har lagt paa
Agersøfund, at der ligesom er en Bestrøbelse efter
at behandle den som en Modstander, som Noget,
man ikke ønsker. Ogsaa af denne Grund er jeg
noget ængstelig, og vilde derfor meget ønske, at
Regjeringen kunde fastholde sit oprindelige Stand-
punkt.

Da jeg nu har Ordet, skal jeg benytte det
til at fremkomme med nogle Bemærkninger, som
jeg tilbageholdt under Sagens 1ste Behandling
for at fremme dennes Afslutning. — Der fremkom
under denne Behandling en Udtalelse fra et æret
Medlem (Andre), som gif ud paa, at i Kampen
paa Søen havde altid den meget svagere Magt
brugt at lukke sig inde og altsaa ikke at optræde
mod Overmagten. Det er Noget, som det ærede
Medlem var blevet overbevist om ved at læse Hi-
storiene. Det er nu ganske sikkert, at, naar man
læser Historiene med et ganske specielt Ønske for
Øie, naar man læser den som jeg med det Ønske
at undersøge, hvad den svagere kan gjøre,
kommer man let til Resultater, der maaske ere
ensidige. Det Resultat, jeg er kommen til, det
være sig nu ensidigt eller ikke, er, at vi kunne
finde mangfoldige Exempler i Søkrigshistorien paa,
at en svagere Sømagt har optaget Kampen, og
det med Held, imod en stærkere. Det er jo noget
misligt at ville drage en Sammenligning imellem
Kampe med saa vidt forskjelligt Materiel som
Seilskibe og Dampskibe; men paa den anden
Side berører jeg Kampen med Seilskibe, da det
syntes at fremgaa af de Udtalelser, vi forleden
hørte, at der ikke var opstillet nogen Begræns-
ning i saa Henseende. Jeg skal ikke komme med
noget historisk Foredrag, men blot minde om, at
man i det 16de Aarhundrede ikke tog i Betænk-
ning i England, under Admiral Drake, med en
fuldkommen improviseret Flaade at løbe ud og
angribe Datidens største eller omtrent største Sø-
magt, den spanske. De engelske Skibe understøt-
tedes ganske vist af en Storm, men Resultatet
var ogsaa, at den uovervindelige „Armada“ blev